

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119387877
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119387877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47232471, proti žalovanej: C. F., X.. XX.X.XXXX, R. P.S., S. XX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom Občianskym združením ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom v Dubnici nad Váhom, Pod Hájom 1367/169-44, IČO: 51255022, o zaplatenie 4.680,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21. októbra 2020 č.k. 7Csp/86/2020-129 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to tak, že na miesto doterajšieho žalobcu 365.bank, a. s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, do konania vstupuje spoločnosť R Collectors s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 50 094 297.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I/ a III/.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu 4.406,66 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3.930,98 eur od 10.9.2019 do zaplatenia (výrok I/), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II/) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,94 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III/).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu 3.930,98 eur, sumu 265,13 eur predstavujúcu vyčíslené úroky z istiny (súčet dlžného zmluvného a zákonného úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti), sumu 475,68 eur predstavujúcu vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške (od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanou), sumu 9 eur predstavujúcu poplatky a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 3.930,98 eur od 10.9.2019 až do zaplatenia, titulom nesplateného dlhu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1688765824, ktorú žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 2.8.2016 (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej žalovanej bol poskytnutý účelový úver určený vo výške 4.640 eur na refinancovanie skoršieho úveru so zostatkom 3.498,97 eur.

3. V odôvodnení súd poukázal na argumentáciu žalobcu i obranu žalovanej a jej zástupcu v priebehu sporu, ktorá tvrdiac, že úverová zmluva je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku.

4. Pri rozhodovaní vychádzal prvoinštančný súd zo zistenia, že dňa 2.8.2016 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Lepšia splátka č.1688765824, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4.640 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach vo výške 83,62 eur, splatných k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky dňa 20.9.2016, konečná splatnosť úveru dňa 20.8.2024, pri RPMN 14,90 %, priemerná hodnota RPMN banky je 16,00 %, priemerná RPMN na trhu 10,53 %, fixná úroková sadzba 14,90 %, a v takej istej výške je odplata za poskytnutie úveru, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť činila 8.027,27 eur. Úver bol určený na refinancovanie prvého úveru žalovanej, ktorý žalobkyňa čerpala vo výške 3.640 eur od žalobcu na základe zmluvy Dobrá pôžička uzavretej dňa 29.9.2015, ktorej zostatok bol vo výške 3.498,97 eur.

5. Vec súd právne posúdil podľa § 1 ods. 1 a 2, § 1 ods. 6, § 2 písm. g), § 7 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), b), d), g), § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy dňa 2.8.2016, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, § 39, § 451 ods. 1 a 2, § 457, § 516 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že v danom prípade predmetná úverová zmluva nie je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a nie je podľa jej obsahu ani dohodou o zmene záväzku (privatívnou nováciou v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka tak, ako to tvrdila žalovaná vo svojej obrane, nakoľko za právny dôvod zániku refinancovaného úveru treba označiť splnenie dlhu v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka. Dôvodil, že ak má žalovaná za to, že pôvodný refinancovaný úver bol bezúročný a bez poplatkov, má právo domáhať sa žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia vydania rozdielu sumy, ktorú pri hodnotení predmetného úveru v odôvodnení vypočítala. Ako účelové a nepreukázané vyhodnotil prvoinštančný súd tvrdenie žalovanej, že nemala vedomosť, na aký účel boli použité finančné prostriedky poskytnuté jej ďalším úverom a že nemala vedomosť o tom, že nebola schopná splácať prvý úver, a práve preto jej bol poskytnutý bankou refinančný úver, a tiež tvrdenie žalovanej, že zmluvu uzavrela v tiesni, pretože žalovaná sama dobrovoľne a bez prinútenia žalobcu podpísala Žiadosť o spotrebiteľský úver a vyplnila dotazník klienta. Dodal, že právny úkon uzavretý v tiesni nie je neplatný, vzniká len právo na odstúpenie od zmluvy, k čomu žalovaná nepristúpila.

6. Vyhodnotiac úverovú zmluvu uzavretú dňa 2.8.2016 ako zmluvu spotrebiteľskú, súd posudzoval opodstatnenosť žalovanou vznesenej námietky premlčania a dospel k záveru, že žaloba bola podaná v zákonnej trojročnej premlčacej lehote. Uzavrel pritom, že žalobca postupoval v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzval písomne žalovanú, že ku dňu 18.5.2017 pohľadávka banky o viac ako 3 mesiace po dobe splatnosti je vo výške 288,48 eur, predmetná výzva bola žalovanej riadne doručovaná a žalovanej bola doručená dňa 23.6.2017 aj výzva zo dňa 14.6.2017, ktorou bola žalovaná oboznámená s predčasnou splatnosťou úverovej pohľadávky ku dňu 14.6.2017 a opäť vyzvaná na úhradu dlžnej sumy. Z uvedeného súd vyvodil, že úver sa stal predčasne splatným a žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica dňa 1.10.2019 žalobu v zákonnej trojročnej premlčacej lehote.

7. Následne prvoinštančný súd úverovú zmluvu zo dňa 2.8.2016 podrobil súdnej kontrole, či táto obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Usúdil, že žalovaná ako nepodnikateľka uzatvorila so žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Konštatoval, že z obsahu zmluvy a ani žaloby nevyplýva, aby žalobca ako veriteľ zisťoval dostatočne výdavky žalovanej a nahliadol do príslušnej databázy o spotrebiteľoch a uzavrel, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy zo dňa 2.8.2016 so žalovanou nepostupoval s odbornou starostlivosťou, lebo náležite nezisťoval a nevyhodnocoval finančné pomery žalovanej pred poskytnutím úveru, teda bonitu klienta a aj pre porušenie tejto zákonnej podmienky predmetný úver podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. považoval za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodil, že žalobca v rozpore s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nepristupoval ku skúmaniu bonity s odbornou starostlivosťou pri predkladaní žiadosti žalovanej o spotrebiteľský úver a vyplňovaní dotazníka klienta zo dňa 2.8.2016, kde neboli uvedené pravdivé a dostatočné informácie o finančných pomeroch žalovanej, ktorej čistý mesačný príjem bol 350 eur, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek sú uvedené vo výške 0 eur a zrážky vo výške 0 eur, čo je v priamom rozpore s predmetným úverom, ktorý bol poskytnutý na zaplatenie predošlého

úveru žalovanej, ktorý žalovaná mala splácať mesačne po 73,37 eur, pričom súčasne žalovaná spolu s manželom splácala ďalší úver vo výške 92 eur poskytnutý Prvou stavebnou sporiteľňou. Doplnil, že v dotazníku pre klienta je nesprávne uvedený údaj o mesačných nákladoch na domácnosť, a to že náklady na domácnosť predstavujú 33 eur mesačne, čistý mesačný príjem je vo výške 347 eur, hoci z priloženého dokladu SIPO vyplýva, že náklady za elektrinu a poplatok RTVS u žalovanej činia 66,04 eur v mesiacoch august a september 2016 a dotazník nie je žalovanou podpísaný.

8. Zo zistenia, že žalovaná z požadovanej dlžnej sumy od podanej žaloby nič neuhradila, výšku istiny nesplateného úveru ani nerozporovala, súd uzavrel, že žaloba je dôvodná čo do istiny 3.930,98 eur a zákonného úroku, vyčísleného žalobcom vo výške 475,68 eur od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanou. Zároveň súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Zb. úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to odo dňa zaplatenia poslednej splátky zo sumy 3.930,98 eur od 10.9.2019, teda odo dňa nasledujúceho po uhradení poslednej splátky (vo výške 60 eur dňa 9.9.2019), lebo žalovaná sa preukázateľne svojou nečinnosťou nesplácaním splátok úveru dostala do omeškania. Nakoľko úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, t.j. v časti žalobcom požadovaného vyčísleného úroku z istiny vo výške 265,13 eur (súčet dlžného a zákonného úroku) a poplatku vo výške 9 eur (úver vyhodnotil bez poplatkov).

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný v rozsahu 94,97 %, neúspešný v rozsahu 5,03 % (neúspech v časti o zaplatenie sumy 274,13 eur), priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,94 % (rozdiel úspechu 94,97 % a neúspechu - 5,03 %) s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti výroku I/ a III/ rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Potvrdila, že dňa 2.8.2016 uzatvorila posudzovanú úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4.640 eur, pričom na úverový účet staršieho úveru bola poukázaná suma 3.498,97 eur a čiastku 1.141,03 eur, ktorá bola ponechaná na účte, si žalovaná vybrala v hotovosti. Citovala znenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a súdu prvej inštancie vytkla, že sa v rozsudku nevysporiadal s tvrdením, že žalobca nepreukázal existenciu záväzku žalovanej voči nemu v čase uzavretia zmluvy, ktorou sa mal refinancovať predchádzajúci nesplatený úver. Podľa názoru žalovanej je jeho špecifikácia len výškou sumy v bode 2.3 Zmluvy bez uvedenia čísla úverovej zmluvy, dátumu uzatvorenia zmluvy, vyčíslenia zostatku úveru a určenia, z čoho dlžná čiastka konkrétne pozostáva, je neurčitá a nezrozumiteľná. Namietla tiež, že súd prvej inštancie v bode 63 odôvodnenia rozsudku dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, „že žalobca pochybil, keď preukázateľne pri refinancovaní úveru zistil, že žalovaná nie je schopná splácať pôvodný - skorší úver, mal vyhodnotiť, že nebude schopná splácať ani nový úver, dokonca s ešte vyššou splátkou, takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, ale nie neplatnosť úverovej zmluvy.“ Podľa názoru žalovanej nesprávnosť spočíva v tom, že konanie v rozpore s dobrými mravmi nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, lebo v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom, neplatný, a preto žalovaná podľa § 457 Občianskeho zákonníka je povinná vrátiť žalobcovi len tie prostriedky, ktoré jej reálne poskytol a ktoré vyčerpala vo výške 1.141,03 eur, pričom záväzok z predchádzajúceho zmluvného vzťahu platne nezanikol a nič nebráni žalobcovi, aby si nárok z neho vyplývajúci vymáhal. Poukazom na znenie § 11 ods. 2 ZoSÚ žalovaná namietla, že aj keby bol správny záver súdu, že je povinná zaplatiť žalobcovi sumu uvedenú v rozsudku, nemala stratiť výhodu splátok a súd prvej inštancie jej mal umožniť splácať žalobcovi dlh v splátkach.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol potvrdiť rozsudok a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Označil za účelové a nesprávne tvrdenia žalovanej, ak namieta platnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, resp. pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy v bode 2.3. Podčiarkol, že žalobcovi žiadosť o úver predkladá vždy spotrebiteľ, ktorý uvedie všetky potrebné informácie, ako výška a účel úveru a doba splácania úveru. Pretože sám žiadateľ v žiadosti uvedie i to, ktoré úvery chce, aby boli predmetným úverom refinancované, podľa názoru

žalobcu je absurdné, ak sám spotrebiteľ namieta neurčitosť úveru, ktorý mal byť úverom č. 1688765824 splatený. Upozornil, že ak by šlo o úver iného veriteľa, žalobca by zároveň požadoval od spotrebiteľa predložiť vyjadrenie veriteľa k žiadosti spotrebiteľa o predčasné splatenie úveru ako aj úverovú zmluvu, preukazujúcu úverový vzťah. V danom prípade ide o medzi zmluvnými stranami skôr uzatvorenú zmluvu a preto identifikácia formou názvu, výšky úveru a úverového účtu, ktorý je v zmluve uvedený, je dostatočne jasná a zrozumiteľná pre obe strany. Žalovaná tento údaj účelovo opomenula a nemôže tvrdiť, že nepozná alebo nerozozná úverový účet, na ktorý hradila splátky úveru do refinancovania úveru. Žalobca akcentoval, že uzatvorenie zmluvy o úvere neodporuje dobrým mravom, zmluva nijakým spôsobom neporušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Zdôraznil, že včlenením amortizovaného výpisu do zmluvy dal žalobca žalovanej nad rámec zákona podrobný prehľad priebehu splácania úveru. Žalobca zotrvávajúc na svojom tvrdení, že konal s odbornou starostlivosťou, podčiarkol, že súd spochybnil len dostatočnú mieru konania s odbornou starostlivosťou a túto náležite sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy. Uznal, že možno pochybil v metodike posúdenia údajov vyplývajúcich z dopytov počas procesu skúmania platobnej schopnosti dlžníka, a tým sa dopustil hrubého porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, avšak odmietol tvrdenie, že tak nekonal vôbec. Napokon zdôraznil, že žalovaná nepoprela vôľu čerpať úver a predloženie žiadosti o úver žalobcovi, nepoprela ani že mala vôľu refinancovať svoj predchádzajúci úver, a ani že čerpala úver, ktorým bol zároveň splatený jej predchádzajúci úver, a nakoľko obe strany nesú zodpovednosť za svoje konanie, aj žalovaná mala zväziť svoju schopnosť splácať predmetný úver.

12. Podaním doručeným súdu dňa 5.1.2021 žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to tak, aby do tohto konania na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s., IČO: 31340890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava. Svoj návrh spoločnosť odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil žalobca pohľadávku proti žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporového konania, spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, na postupníka - spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava.

13. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

14. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

15. Podľa § 80 ods. 3 CSP, ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

16. Majúc z predložených listinných dôkazov za preukázané, že žalobca ako postupca na strane jednej a spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporového konania, spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, ako i že spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297 so vstupom do tohto konania na miesto doterajšieho žalobcu súhlasila, a teda že po začatí konania došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, s ktorou je spojený prevod práv a povinností, o ktorých sa koná, rozhodol odvolací súd, že pripúšťa zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to tak, že na miesto doterajšieho žalobcu 365.bank, a. s. (pôvodne Poštová banka, a.s.), so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, do konania vstupuje spoločnosť R Collectors s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 50 094 297.

17. Následne odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti výroku I/ a III/ rozsudku je nedôvodné.

18. Rozsudok je vecne správny v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku I/ a v súvisiacom výroku III/ o trovách konania, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Po preskúmaní obsahu spisu a napadnutej časti rozsudku odvolací súd konštatuje, že žalovanou uplatnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP nie sú v posudzovanom spore naplnené.

20. V prvom rade žalovaná vo svojom odvolaní neopodstatnene uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ktorý je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo ak súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov z úst strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 185 a nasl. CSP.

21. Prvoinštančný súd v odôvodnení preskúmvanej časti rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávacom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor a z ktorých vyvodil svoje skutkové a právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne, dostatočne presvedčivo a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, pričom tak žalobcovi ako aj žalovanej súd vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva. Žalovaná vo svojom odvolaní neopodstatnene súdu vytkla, že sa v rozsudku nevysporiadal s jej tvrdením, že žalobca nepreukázal existenciu záväzku žalovanej voči nemu v čase uzavretia zmluvy, ktorou sa mal refinancovať predchádzajúci nesplatený úver.

22. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192, 193, § 194 a § 205 CSP.

23. Žalovaná podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodne uplatnila i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože v danom prípade nemožno z obsahu spisu a dôvodov preskúmvanej časti rozsudku vyvodiť, že by sa súd prvej inštancie dopustil omylu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav a nejedná sa ani o prípad, že by súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo že by súd správne použitý právny predpis nesprávne interpretoval na daný prípad, ak sčasti vyhovel žalobe a uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu 4.406,66 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3.930,98 eur od 10.9.2019 do zaplatenia (výrok I/) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,94 % (výrok III/) z dôvodov tak, ako ich uviedol v odôvodnení preskúmvaného rozsudku.

24. Žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v jeho napadnutej časti. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľke.

25. Dôvody preskúmvanej časti rozsudku odvolací súd vyhodnotil ako správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Vzhľadom

na uvedené odvolací súd len na zdôraznenie správnosti preskúmvanej časti rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej dodáva nasledovné:

26. Nemožno priznať relevanciu odvolacej námietke žalovanej založenej na tvrdení, že špecifikácia záväzku žalovanej voči žalobcovi v čase uzavretia posudzovanej úverovej zmluvy, ktorou sa mal refinancovať predchádzajúci nesplatený úver žalovanej je v bode 2.3 úverovej zmluvy zo dňa 2.8.2016 neurčitá a nezrozumiteľná, lebo je uvedená iba výška sumy bez uvedenia čísla úverovej zmluvy, dátumu uzatvorenia zmluvy, vyčíslenia zostatku úveru a určenia, z čoho dlžná čiastka konkrétne pozostáva, a preto je úverová zmluva zo dňa 2.8.2016 neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Tieto skutkové tvrdenia naplnenie predpokladov citovanej právnej normy nepreukazujú.

27. Určitosť právneho úkonu je zákonnou podmienkou jeho platnosti a je považovaná za náležitosť prejavu vôle. Právny úkon možno považovať za určitý vtedy, ak jeho obsah nie je vnútorne rozporný a súčasne je jeho predmet jasne určený. Vychádzajúc z princípu preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou súčasne platí, že aj v prípade určitých pochybností o určitosti obsahu či predmetu právneho úkonu bude tento neplatným len vtedy, ak tieto nedostatky nemožno preklenúť ani použitím interpretačných pravidiel ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 266 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka. Ak totiž tieto nedostatky možno takýmto spôsobom preklenúť, je ústavnou povinnosťou všeobecného súdu uprednostniť výklad, ktorý vedie k platnosti právneho úkonu, a nie naopak. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 1. apríla 2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014 o.i. vyslovil, že: „Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.“ Z obsahu súdneho spisu a odôvodnenia rozsudku možno vyvodiť, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní danej veci postupoval v súlade s ustáleným názorom ústavného súdu, na ktorý i náležite v dôvodoch rozsudku odkázal.

28. Za stavu, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. 1688765824 je peňažná pohľadávka skoršieho úveru určená číslom účtu, na ktorý má byť uhradená, typom úveru, inštitúciou (veriteľom) a zostatkom úveru, označenie skoršieho úveru v úverovej zmluve je dostatočne určité na to, aby ho bolo možné nezameniteľne rozpoznať od iných predmetov. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej v tom, že sama žalovaná v predloženej žiadosti o úver (dotazníku pre klienta) uviedla zostatok skoršieho úveru vo výške 3.500 eur a mesačnú splátku 78 eur, a teda ktorý úver chce, aby bol predmetným úverom č. 1688765824 refinancovaný, a preto identifikácia formou názvu, výšky úveru a úverového účtu, ktorý je v zmluve uvedený, je dostatočne jasná a zrozumiteľná pre obe strany.

29. Súd prvej inštancie sa v bodoch 55 až 58 odôvodnenia rozsudku náležitým spôsobom vysporiadal i s námietkou žalovanej, že úverová zmluva Lepšia splátka č. 1688765824 zo dňa 2.8.2016 je pre rozpor s dobrými mravmi neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

30. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

31. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným

zákonom (§ 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

32. Správnosť záveru súdu prvej inštancie, že v okolnostiach prejednávanej veci sa nejedná o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, sa žalovanej v odvolaní nepodarilo spochybníť námietkou, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi, ak „preukázateľne pri refinancovaní úveru zistil, že žalovaná nie je schopná splácať pôvodný - skorší úver“, a preto žalobca „mal vyhodnotiť, že nebude schopná splácať ani nový úver, dokonca s ešte vyššou splátkou“, v situácii, ak z obsahu spisu i rozsudku plynie, že žalujúci veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. 1688765824 zo dňa 2.8.2016 nespĺnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver, čo napokon v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej aj uznal, že vychádzal výlučne z údajov poskytnutých žalovanou, ktorá bola v zmysle § 7 ods. 2 ZoSÚ povinná poskytnúť veriteľovi v žiadosti o poskytnutie úveru úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jej schopnosti splácať spotrebiteľský úver.

33. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak vychádzajúc z úsudku, že v danom prípade veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie žalovanou v odvolaní nebola spochybnená), považoval úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 vety druhej ZoSÚ, podľa ktorého v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. Žalovaná v odvolaní neopodstatnene namietla, že nemala stratiť výhodu splátok a tiež že súd prvej inštancie jej mal umožniť splácať dlh v splátkach v zmysle § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, nakoľko v danom prípade sa nejedná o prípad predpokladaný ustanovením § 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ, ustanovenie § 11 ods. 2 veta druhá ZoSÚ právny nárok na povolenie plnenia v splátkach žalovanej nezakladá, a žalovaná súd o povolenie splácať dlh v splátkach nežiadala. V priebehu celého konania (až do podania odvolania) žalovaná nijakým spôsobom neuviedla, že by v prípade neúspechu v spore žiadala súd o povolenie plnenia v splátkach. Zároveň ani v podanom odvolaní neuviedla, v akej prípadnej výške by dané splátky mali byť, nepredložila žiadne dôkazy preukazujúce jej majetkové a sociálne pomery. Z toho dôvodu považuje odvolací súd aj túto námietku žalovanej za nedôvodnú.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto napadnutý rozsudok v jeho výrokoch I/ a III/ ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).